

Den Sanna Grekisk-Ortodoxa Kyrkan
Heliga Metropolis av Oropos and Fili

Festmeddelande
för *Theotokos* avsomnandes högtid, 2015

■ Förväntan på en ton av vårlikt hopp från kvinnorna

Påminnelser från *Theotokos*

“Född av en kvinna”; “med Honom följde många kvinnor som tjänade Honom”

(Gal 4:4, Luk 8:2-3)

*Respekterade medpräster och kyrkotjänare;
Vår Kyrkas kära och fromma barn:*

Idag på denna stora och universella festdag för vår Guds Moders avsomnande öppnar sig Himmels portar för att ta emot den Himmelska Porten och Gudomens besjälade Himmel. Denna dag är vi kallade att lovsjunga de Okroppsliga krafternas Sång och den Heliga Treenighetens obefläckade boning.

Idag, säger jag, får vi återigen möjlighet att fördjupa oss i vår Herres frälsningsverk och kvinnans plats i detta verks utveckling.

Denna kvinnans plats och förhållandet mellan Kristus och kvinnan överges konstigt nog i våra dagar, till och med av de kvinnor som tror övertygat på Kristus och lever ett kyrkligt liv. De tror och lever dock inte alltid på ett djupt och väsentligt sätt, vilket innebär att med kärlek från hjärtat sitta i tillgivenhet “vid Jesu fötter”.

Vad som behövs är en påminnelse till både män och kvinnor, så att män å sin sida inte förlorar respekten för kvinnan eller känslan av den helgelse som vår Herre smyckade henne med. Om kvinnorna, å sin sida, odlar en tacksamhet till vår Frälsare och bevarar den helgelsens himmelska skatt, så att de må bära Kristus inom sig såsom Guds Moder gjorde, skall de bli ärade tillsammans med henne.

* * *

Den otroliga avgrunden av förakt för kvinnan som fanns före Kristus

kom, kan bara förstås genom den otroliga ärbarhetens höjd som vår Herre upphöjde henne till. Den outgrundliga kränkningen av kvinnan kunde bara Han känna till, som så outgrundligt helgade henne.

Precis av denna anledning, börjar Hans verk "av en kvinna": Han inträder i tiden och historien "av en kvinna", Han antar mänsklig gestalt och gudomliggör människan "av en kvinna" och Han förnyar skapelsen "av en kvinna".

Kristus visade ständigt en sådan ren kärlek och hade ett sådant ömsint och varmt förhållande till kvinnor, vilket Han uttryckte på många olika sätt under Sitt jordiska liv.

Kvinnorna återgäldade Honom med sin tillgivenhet och tacksamhet; de visade självuppoftning en tid då män antingen var "nattliga" lärjungar i hemlighet eller gömde sig av fruktan.

När Han vandrade runt och predikade var det "många kvinnor" som följde med Honom och "tjänade Honom med sina ägodelar". Med självuppoftning och på egen bekostnad tjänade de Kristus och gruppen av apostlar, så att de senare kunde ägna sig åt sitt arbete utan att något distraherade dem. Eftersom vissa av kvinnorna var förmögna, bidrog de till lärjungarnas kassa så att det skulle finnas tillräckligt för att dela ut allmosor till deras fattiga landsmän.

Vår Herre vände sig inte ens bort från de kvinnor som var utstötta från samhället eller hade dåligt rykte, utan genom Sin gudomliga barmhärtighet ledde Han dem istället till omvändelsens ljus och gudomlig härlighet.

Aposteln Petrus svärmor, Maria Magdalena, änkan och hennes döde ende son, den kananeiska kvinnan, den hopkrumpna kvinnan besatt av en sjukdomsande, Jairus dotter, kvinnan med blodgång, äktenskapsförbryterskan, den syndfulla kvinnan vid Hans fötter, Marta och Maria, den samaritiska kvinnan, de många kvinnor som var närvarande vid Hans lidande, de myrrabärande kvinnorna med *Theotokos* som den främsta av dem "och många andra", utgör pålitliga vittnen till kvinnornas *plats* i Herrens verk och deras *förhållande* till Hans Gudomliga person.

Dessa många kvinnor och oräkneliga andra trängdes i mängden av de enkla människor som omgav Kristus och sökte en välsignelse av Honom, helande, en tröstande gest, en blick av acceptans, en klapp på deras barns huvud, syndernas förlåtelse, ett uppmuntrande ord, ömhet, ett mirakel, barmhärtighet..., alla tillsammans och var och en för

sig upprepade ständigt den fantastiska frasen: "Saligt är det moderssköte som har burit dig, och de bröst som du har diat."

* * *

Varför, kan man undra, ser man inte i våra dagar i den utsträckning som man borde, denna trängsel runt vår Herre?

Denna fråga uttrycker ett angeläget hopp i vår tragiska tid.

Det skulle vara ett gott "tidens tecken", en ton av ett vårligt hopp, en fläkt av tröst, ifall mängden av dessa kvinnor skulle öka, som drevs av djup kärlek och ivrig tacksamhet till Kristus, våra sjäalars ljusstrålande Brudgum, och ropade med hög röst: "Saligt är det moderssköte som har burit dig, och de bröst som du har diat."

Må Ortodoxt kristna kvinnor förstå sin uppgift och sitt ansvar.

Världens frälsning ligger i deras händer och just denna deras "röst".

Varför dröjer de?

Vi väntar på att få höra dem!

Theotokos påminner oss...

†Metropolit Kyprianos
av Oropos och Fili

